

Kohijoki ym.: Ehdotus laiksi tulo- ja varallisuusverolain 103 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Sodasta kärsimään joutuneiden hyväksi tehdyn määrätyn suuruiset lahjoitukset on perinteisesti saanut vähentää valtionverotuksessa. Vuoden 1989 alusta lukien tämä sotavuosina syntynyt verovähennysoikeus kuitenkin poistettiin.

Lahjoituksilla on ollut vuosikymmenien ajan tärkeä merkitys siinä vapaaehtoisessa huoltotyössä, jota sodassa kärsimään joutuneiden auttamiseksi on tehty. Jo sotiemme aikana näki valtiovalta välttämättömäksi luoda kanavat kansalaisten vapaaehtoiselle avustustoiminnalle, joka ohjattiin tuolloin sosiaaliministeriön alaisen Suomen Huolto—Finlands Folkhjälp ry:n kautta. Vuodesta 1949 lähtien on lahjoituksia vastaanottanut Sotainvalidihuollon Kannatusyhdistys ry., jolle valtiovarainministeriö myönsi oikeuden, jonka mukaan yhdistykselle tehdyistä määrätyn suuruisista lahjoituksista lahjoittajalla on oikeus verovähennykseen. Yhdistyksen kautta on ollut mahdollisuus suunnata lahjoituksia Sotainvalidien Veljesliiton lisäksi muun muassa Suomen Sotaveteraaniliitolle, Rintamamiesveteraanien liitolle ja Kaatuneitten Omaisten Liitolle. Neljän vuosikymmenen ajan järjestelmä toimi hyvin eikä sen soveltaminen tuottanut myöskään viranomaisille vaikeuksia.

Sotainvalidien, veteraanien, sotaleskien ja heidän perheidensä hyväksi tehdyillä lahjoituksilla on voitu ratkaisevalla tavalla paikata niitä aukkoja, joita yhteiskunnan sosiaali- ja terveydenhuollon turvassa on ollut ja edelleen yksittäistapauksissa ilmenee. Suoranaisen taloudellisen

tuen lisäksi on lahjoitusvaroilla voitu muun muassa järjestää kuntoutustoimintaa, rahoittaa sotavammaisten hoitolaitoksien rakentamista ja niiden välinehankintoja, tukea asuntojen korjaustoimintaa ja hankintaa sekä ylläpitää sotilassotavammakorvauksia koskevaa neuvontatoimintaa. Edellä kerrottua yhteiskunnan kannalta tärkeää avustustoimintaa lisäsi ja kannusti huomattavasti lahjoittajille määräedellytyksin annettu oikeus verovähennykseen. Yhä edelleen on kuitenkin nähtävissä mittava huollon ja tuen tarve, sillä maassamme on lähes 300 000 sotiemme veteraania, joista 40 000 on sotainvalideja, sekä yli 20 000 kaatuneiden ja sotavammaisten leskiä. Tähän nähden oli sodasta kärsimään joutuneiden hyväksi tehtyjen lahjoitusten verovähennysoikeuden poistaminen epäoikeudenmukainen toimenpide, joka on vaikeuttanut sotainvalidien ja veteraanien tärkeää vapaaehtoista huoltotyötä. Valtio ei ole myöskään millään muulla toimenpiteellä korvannut sodasta kärsimään joutuneiden hyväksi tehtyjen lahjoitusten verovähennyskelpoisuuden poistamista. Itsenäisyyden juhluvuonna 1992 on oikea aika palauttamalla sodassa kärsimään joutuneiden hyväksi tehtyjen lahjoitusten verovapaus antaa tukea ja tunnustusta niille, joiden ansiota maamme vapaus on.

Edellä oleviin perusteluihin viitaten ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain 103 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 103 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

103 §

Verovelvollinen saa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään vähentää valtionverotuksessa tulostaan vähintään 1 000 markan ja enintään 150 000 markan suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty verohallituksen nimeämälle

suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle käytettäväksi sodasta kärsimään joutuneiden avustamiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1992.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1991

Maunu Kohijoki
Jouko Jääskeläinen
Leea Hiltunen
Raili Puhakka

Tuula Linnainmaa
Päivi Varpasuo
Vesa Laukkanen
Kyösti Toivonen

Oiva Savela
Väinö Saario
Tero Mölsä
Håkan Malm